

lem, at han ønskede, at Korpset i alt Fald skulde blive civilt og ikke militært. Det glæder mig, at det ærede Medlem har en saadan Afsky for det militære, det vilde jeg ikke have troet. Men det hele militære, der er ved det, er, at Krigsministeriet foreslaar Folk til disse Stillinger. Ellers er dette Korps halvt et Grænsepolititi og halvt et Toldpolititi.

Saa gjorde det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) nogle Henstillinger til mig. Den første gik ud paa, om der ikke ved Statsanstalten for Livsforsikring kunde oprettes en Afdeling for Afholdsfolk. Det tror jeg ikke kan lade sig gøre. Anstalten er uvillig dertil af den Grund, at disse Forhold ikke ere tilstrækkeligt undersøgte til, at der mulig kan oprettes en saadan Afdeling. Anstalten har tænkt paa at foreslaa noget saadant som det, at Afholdsfolk fik mere Bonus, hvis det kunde godtgøres, at Dødeligheden var mindre end for andre, men saa maatte der rigtignok ogsaa føjes til, at hvis Dødeligheden var større, fik de en mindre Bonus, og saa have Afholdsfolk rimeligvis ikke stor Lyst til denne Foranstaltning. Afholdsfolk og Afholdsfolk ere to Ting. En Mand kan meget hurtig blive Afholdsmænd, og det er ikke saa nemt at konstatere, hvornaar han er bleven det, og hvor længe han har været det, saa at det kan være rimeligt for Livsforsikringsanstalten at stille ham anderledes end andre. Dernæst sagde det ærede Medlem, om jeg vilde være med til at faa oprettet en Alkoholstatistik indenfor Statistisk Bureau. Det vil jeg paa ingen Maade, aldeles ikke. Det koster for det første en Fuldmægtig og dernæst i det mindste 1,500 Kr. aarlig til Ekstraarbejde, og saa koster det 400 Kr. til et Bibliotek en Gang for alle og 200 Kr. om Aaret til Forøgelse af dette Bibliotek, saa jeg vil ikke paa nogen Maade være med til disse Udgifter. Desuden tror jeg ikke, at Drikfældigheden vil blive mindre, fordi man opretter et saadant Kontor indenfor Statistisk Bureau.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om jeg vilde gaa med til, at Nibe Havn ogsaa i indeværende Aar fik Rente- og Afdragsfrihed for, hvad den skylder til Staten. Der er paa Finanslovsforslaget et Forslag om, at Nibe Havn skal have Rente- og Afdragsfrihed for de næste 5 Aar. Dette synes jeg, Nibe Havn maa lade sig nøje med. Hele det Beløb, Nibe Havn skylder til Statskassen, er kun 20,000 Kr., og Renten deraf for indevæ-

rende Aar er dog ikke nogen uoverkommelig Sum. Det ærede Medlem faar ingen Glæde af mig som Finansminister paa dette Punkt. Men jeg kan trøste ham med, at det ikke varer saa længe, — strenge Herrer regere jo kort —, inden det ærede Medlem maaske kan faa en Finansminister efter sit Hjerte, som ikke vil foraarsage ham den samme Smerte — det er ikke for Rimets Skyld, jeg siger dette —, men jeg vil ikke være med dertil.

Jeg vil yderligere sige til mange ærede Medlemmer, som have rettet Henvendelser, Klager og Ønsker til mig, at jeg vil vise mig uendelig haard, grusom og ubønhørlig overfor saadanne Krav. Enten maa man gaa med til den samme Finanspolitik, som hidtil har været ført, d. v. s. den, at ærede Medlemmer komme med deres Krav, bytte dem indbyrdes, sørge for deres lokale Interesser, jeg tør ikke sige for Valgkredsens Interesser, idet de derved sætte igennem at udnytte Statens Hjælp paa enhver Maade, eller ogsaa maa man følge den Politik at lukke af, og da jeg lukker af, maa de Herrer vide, at de maa vise Resignation og trøste sig med, at de andre heller ikke faa noget. Der er ikke anden Trøst. Statskassen er kommen ind paa en saa udstrakt Virksomhed som Bank- og Laanekasse, at det er til stor Skade i Øjeblikket, men skulle vi komme ind paa at føre Statshusholdningen fornuftigt, er der ikke anden Maade end den, jeg har angivet, at drive den yderste Sparsommelighed, saa at vi stryge alt, hvad der ikke absolut er nødvendigt. Men jeg holder stadig fast paa det, at den produktive Virksomhed, som vi paa nogen Maade kunne faa Raad til, Arbejder, som Staten kan udføre, o. s. v., bør iværksættes i denne Tid.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Der er ikke mod Landbrugsministeriets Budget fremsat synderlig mange Indvendinger under de foregaaende Forhandlinger, om der end er gjort adskillige Henstillinger fra forskellige ærede Medlemmer. Den første Henstilling, som er gjort, fremkom fra det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), og den gik ud paa, om jeg ikke vilde være villig til ekstraordinært at søge en Forhøjelse af det Beløb, der udlaanes til Oprettelsen af Statshusmandsbrug. Jeg vil sige til det ærede Medlem saavel som til et andet æret Medlem, der har rørt ved dette Spørgsmaal, at intet vilde jeg hellere, hvis det overhovedet var